

American Consulate General Jerusalem
ART in Embassies Exhibition

Marion Coleman Interpreting Annie, 2012

Quilted fiber collage, 60 x 60 in. Courtesy of the artist, Castro Valley, California

מאריאון קולמאן אינטרפרטנג אני 2012

מגמועה האליאפ המחאטה, 152.4 x 152.4 סמ. באזן מן האנאן, קאסטרו פאלי, קאליפורניא

מאריאון קולמאן מפרשת את אנני, 2012

קולאז', סיבימ בעבודת טלאים, 152.4 x 152.4 ס"מ. באדיבות האמנית, קאסטרו ואלני, קליפורניא

ART in Embassies

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of ART in Embassies plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, ART curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing ART's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

ART's exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

For fifty years, ART in Embassies has played an active diplomatic role by creating meaningful cultural exchange through the visual arts. The exhibitions, permanent collections and artist exchanges connect people from the farthest corners of an international community. Extending our reach, amplifying our voice, and demonstrating our inclusiveness are strategic imperatives for America. ART in Embassies cultivates relationships that transcend boundaries, building trust, mutual respect and understanding among peoples. It is a fulcrum of America's global leadership as we continue to work for freedom, human rights and peace around the world.

U.S. Secretary of State – John Forbes Kerry

الفنون في السفارات

يلعب مكتب "الفنون في السفارات" التابع لوزارة الخارجية الأمريكية الذي تأسس عام 1963 دورا حيويا في الدبلوماسية العامة لبلادنا، من خلال بعثة واسعة الثقافات تعمل على إقامة المعارض المؤقتة والدائمة ووضع البرامج الفنية وإصدار المطبوعات. وقد برزت فكرة برنامج الفنون البصرية العالمي هذا لدى "متحف الفن الحديث" قبل ذلك بعقد من الزمان، وفي أوائل ستينات القرن العشرين حول الرئيس جون إف. كينيدي هذه الفكرة إلى كيان رسمي بتعيين أول مدير للبرنامج. والآن، ومن خلال أكثر من 200 مقر، يرعى مكتب "الفنون في السفارات" معارض مؤقتة ودائمة تشغل المساحات الملائمة للعرض في مباني السفارات والقنصليات الأمريكية ومقرات إقامة السفراء الأمريكيين في جميع أنحاء العالم، باختيار وانتداب الأعمال الفنية المعاصرة من الولايات المتحدة والبلدان المضيفة. وهذه المعارض تخلق لدى الجماهير في مختلف البلدان وعيا بنوعية الفن والثقافة في كلا البلدين ونطاق اتساعهما وما يتسمان به من تنوع، مما جعل لمكتب "الفنون في السفارات" وجودا في بلدان أكثر من أي مؤسسة أو منظمة فنية أمريكية أخرى.

تسمح المعارض التي يقيمها مكتب "الفنون في السفارات" للمواطنين الأجانب، الذين قد لا يكون الكثيرون منهم قد سافروا إلى الولايات المتحدة أبدا، بالتعرف شخصا على عمق واتساع تراثنا وقيمنا الفنية، مما يحقق ما يسمى "بترك بصمة حيث لا توجد لدى الناس أي فرصة لمشاهدة الفن الأمريكي".

عبر السنوات الخمسين الماضية، لعب الفن في السفارات دورا دبلوماسيا نشطا في خلق تبادل ثقافي هادف من خلال الفنون البصرية. حيث ساعدت المعارض المؤقتة منها والدائمة والتبادلات الفنية المختلفة في ربط الناس من جميع اصقاع الارض بعضهم ببعض. ان زيادة تواصلنا مع الآخرين واسماع صوتنا لهم وإظهار قبولنا للجميع هي من اساسيات الاستراتيجية الامريكية. يؤسس الفن في السفارات لعلاقات تتخطى الحدود وتبني الثقة والاحترام المتبادل وتعزز التفاهم بين الشعوب. وتشكل نقطة ارتكاز لقيادة أميركا في العالم وخصوصا في خضم العمل المتواصل من أجل الحرية وحقوق الإنسان والسلام في جميع أنحاء العالم.

وزير الخارجية الأمريكية - جون فوربس كيري

אמנות בשגרירויות

בשנת 1963, משרד החוץ האמריקאי הקים את יוזמת האמנויות בשגרירויות (ART). יוזמה זו הינה חיונית לדיפלומטיה הציבורית. מתוך זווית רחבה בתחום התרבות, ART מביאה לשגרירויות ברחבי העולם תערוכות זמניות וקבועות, תכניות אמן מיוחדות ועוד. הרעיון הראשוני להצגת אמנות ויזואלית ברחבי העולם החל במוזיאון לאמנות מודרנית, עשור קודם לכן. בשנות השישים המוקדמות, הנשיא ג'ון פ. קנדי גיבש את הרעיון לכדי תכנית ומינה את הדירקטור הראשון. כיום, עם מעל ל-200 נקודות תצוגה ברחבי העולם, ART אוצרת תערוכות זמניות וקבועות בחללים הייצוגיים בשגרירויות, קונסוליות, ומגורי בכירים מטעם משרד החוץ ברחבי העולם. תערוכות אלה מביאות לקהלים שונים ברחבי העולם מגוון יצירות איכותיות ומעוררות חשיבה מתוך שיתוף פעולה אמנותי ותרבותי בין שתי המדינות. כיום, ART בולטת בנוכחותה ביותר מדינות ברחבי העולם מאשר כל ארגון אמנויות אמריקאי אחר.

התערוכות של ART מאפשרות לאזרחי מדינות אחרות, שאולי מעולם לא יבקרו בארה"ב, לחוות באופן אישי את העומק והרוחב של המורשת והערכים שלנו בתחום האמנות, ויוצרות מה שנקרא "הטבעת חותם במקום שבו אין לאנשים הזדמנות לראות אמנות אמריקאית".

במשך חמישים שנה, אמנות בשגרירויות (ART) שימשה בתפקיד דיפלומטי פעיל בהיותה כלי-חילוף תרבותי משמעותי דרך אמנות ויזואלית. התערוכות, האוספים הקבועים וחילופי האמנים מקשרים בין אנשים מהקהילה הבינלאומית, ממקומות מרוחקים ברחבי העולם. היא עוזרת לנו לעשות את ההכרחי: להגיע רחוק יותר, להישמע חזק יותר, ולהראות את הפולרליזם שבו אנו דוגלים. אמנות בשגרירויות מטפחת מערכות יחסים שהתעלו מעל לגבולות. היא עוזרת לבנות אמון, כבוד הדדי והבנה בין אנשים. זוהי נקודת תמיכה להנהגה הגלובלית של ארה"ב, אשר ממשיכה לפעול למען חירות, זכויות אדם ושלוש ברחבי העולם.

מזכיר המדינה של ארה"ב – ג'ון פורבס קרי

A Common Thread

The American Consul General's residence in Jerusalem is one of the United States' oldest diplomatic residences. It was built in 1868 by the German Lutheran missionary Ferdinand Vester, eleven years after the U.S. first established a permanent diplomatic presence in this city. 1868 was the year Ulysses S. Grant was elected President of the United States, when Thomas Edison patented his first invention, and a year after Mark Twain visited Jerusalem, a journey he wryly memorialized in *Innocents Abroad* – one of the most famous travel books of all time. This stone house at 18 Agron Road – the home in which we now live – was one of the first houses constructed outside Jerusalem's Old City walls, built just a few years after Moses Montefiore began building Mishkenot Sha'ananim and his famous windmill.

This house has served as both the office and residence of the Consul General since the United States bought the property in 1912. In the intervening century, this lovely house and the many American diplomats who have lived here over the years have borne witness to historic events in a city that is not only home to hundreds of thousands of Jerusalemites – Christians, Jews, and Muslims – but is sacred to billions of people throughout the world.

For us, it's a privilege to live here, and one of the most enjoyable parts of living here is telling the story of this house to our many visitors. And so, we thought, what a wonderful setting it would make to showcase the works of American artists, and alongside those works to display some by local artists. In these works, we see a certain connection – a common thread – a shared sense of creative expression and humanity woven through these beautiful creations.

Why textile art? First, for us, it's a great love. At our home in the U.S., we've long since run out of floor and wall space for the many carpets and other textiles we've acquired in our travels around the Middle East, from Morocco to Lebanon. For centuries, textiles have connected the Levant with the Mediterranean and the wider world. Textiles are a common thread that connects our own experiences overseas and in the United States. We've discovered that they have also been a major part of the cultural heritage of Palestinians. And textile art has found expression among the many talented Israeli artists working in this remarkable city.

The United States is an amazing source of creativity in textile art, from the traditional quilts of Gee's Bend to the most remarkable, modern, energetic designs of Warren Selig. We wanted to showcase a few of these artists in Jerusalem, and draw this line – this common thread – from the artists and artisans of America to their counterparts here in Jerusalem, more than 5,000 miles away. So this, too, is a common thread – a recognition that in textiles there is great potential for self-expression, and for the expression of one's cultural identity – across cultures, distances, and time.

**Consul General Michael Ratney
and Ms. Karen Sasahara**

Jerusalem, November 2013

خيطة مشترك

إن مقر القنصلية الأمريكية العامة في القدس هو واحد من أقدم أماكن الإقامة الدبلوماسية للولايات المتحدة الأمريكية. فقد بُني في عام 1868 من قبل المبشر اللوثري الألماني فرديناند فستر، بعد أحد عشر عاما من إنشاء الولايات المتحدة لأول وجود دبلوماسي دائم في هذه المدينة. كان عام 1868 هو العام الذي انتخب فيه يولييسيس غرانت رئيساً للولايات المتحدة، عندما حظي توماس اديسون ببراءة أول اختراع له، وبعد عام من زيارة مارك توين للقدس، الرحلة التي أحيى ذكراها ساخراً في "ابرياء في الخارج" - وهو من أشهر الكتب التي تتحدث عن السفر على مر الزمن. هذا المنزل المبنى من الحجر في شارع 18 أغرون - المكان الذي نقيم به الآن - كان أحد أول المنازل التي شيدت خارج أسوار البلدة القديمة في القدس، حيث بُني بعد سنوات قليلة من قيام موسى مونتيفيوري ببناء "ميشكنوت شيعانيم" وطاحوته الشهيرة.

يستخدم هذا المنزل على حد سواء كمكتب ومقر إقامة للقنصل العام منذ أن ابتاعت الولايات المتحدة هذا العقار عام 1912. عبر تداخل القرون، شهد هذا المنزل الجميل العديد من الدبلوماسيين الأميركيين الذين عاشوا فيه على مر السنين، الأحداث التاريخية في المدينة التي هي موطن لمئات الآلاف من المقدسيين - المسيحيين واليهود والمسلمين - فحسب، بل انها مقدسة لملايين الناس في جميع أنحاء العالم.

بالنسبة لنا، إنه لشرف أن نعيش هنا، وأحد أكثر الأمور متعة في العيش هنا هو ان نحكي قصة هذا المنزل لزوارنا الكثيرين. لذا، فكرنا أن القيام بعرض أعمال الفنانين الأميركيين سيكون رائعاً، وإلى جانب تلك الأعمال، عرض بعض أعمال الفنانين المحليين. سوف نستشعر من خلال هذه الأعمال الاتصال - الخيط المشترك - وهو الحس المشترك من التعبير الإبداعي والإنسانية، المنسوج من خلال هذه الإبداعات الجميلة.

لماذا فن النسيج؟ لأنه يشكل بالنسبة لنا الحب الكبير أولاً. في وطننا في الولايات المتحدة، لم يتبق لدينا المزيد من المساحات الأرضية والجدران لكثير من السجاد والمنسوجات الأخرى التي حصلنا عليها في رحلاتنا في جميع أنحاء الشرق الأوسط، من المغرب إلى لبنان. على مدى قرون، كانت المنسوجات متصلة ببلاد الشام شرق البحر الأبيض المتوسط والعالم الأوسع. إن المنسوجات هي الخيط المشترك الذي يربط تجاربنا الخاصة في الخارج وفي الولايات المتحدة. لقد اكتشفنا أنها تشكل كذلك جزءاً أساسياً من التراث الثقافي للفلسطينيين، وإن فن النسيج قد وجد من يعبر عنه بين العديد من الفنانين الموهوبين الإسرائيليين العاملين في هذه المدينة الرائعة.

الولايات المتحدة هي مصدر مدهش للإبداع في فن النسيج، من اللحف التقليدية من تصميم "جيز بند - إلى تلك التصاميم الرائعة والحديثة والمفعمة بالحياة من "وارن سيلج". أردنا ان نعرض عددا قليلا من هؤلاء الفنانين في القدس، وأن نرسم هذا الخط - خيط مشترك - من الفنانين والحرفيين في أمريكا إلى نظرائهم هنا في القدس، على بعد أكثر من خمسة آلاف ميل. ليكون هذا أيضاً، خيطاً مشتركاً - إعترافاً بأن في المنسوجات إمكانات كبيرة للتعبير عن الذات، والتعبير عن الهوية الثقافية للفرد - عبر الثقافات والمسافات والوقت.

القنصل العام مايكل راتني والسيدة كارين ساساهارا

القدس، تشرين ثاني 2013

חוט השני

משכנו של הקונסול הכללי של ארצות הברית בירושלים הוא אחד המעונות הדיפלומטיים העתיקים ביותר של ארצות הברית. הבית נבנה ב-1868 על ידי המיסיונר הלוטרני הגרמני פרדיננד וסטר (Ferdinand Vester), אחת-עשרה שנים אחרי שארה"ב כוננה לראשונה נוכחות דיפלומטית קבועה בעיר זו. 1868 היתה השנה שבה יוליסס אס. גראנט (Ulysses S. Grant) נבחר לנשיא ארצות הברית, השנה שבה רשם תומס אדיסון (Thomas Edison) פטנט על המצאתו הראשונה, וכן שנה לאחר שמארק טוויין (Mark Twain) ביקר בירושלים – מסע שהונצח בלשון אירונית בספרו "מסע תענוגות לארץ הקודש" (Innocents Abroad) – מהמפורסמים בספרי המסעות בכל הזמנים. מבנה אבן זה ברחוב אגרון 18 – הבית שבו אנחנו מתגוררים עתה – היה אחד הבתים הראשונים שנבנו מחוץ לחומות ירושלים העתיקה, שנים מעטות לאחר שמשא מונטיפיורי (Moses Montefiore) החל לבנות את משכנות שאננים ואת טחנת הרוח הידועה שלו.

בית זה משמש בו-זמנית משרד ומגורים לקונסול הכללי מ-1912, אז רכשה ארצות הברית את הנכס. במאה השנים שחלפו מאז היו הבית המקסים הזה והדיפלומטים האמריקנים הרבים שהתגוררו בו לאורך השנים, עדים לאירועים היסטוריים שהתרחשו בעיר, שאינה רק ביתם של מאות אלפי ירושלמים – נוצרים, יהודים ומוסלמים – אלא גם קדושה למיליוני אנשים ברחבי העולם.

זכות גדולה נפלה בחלקנו לגור פה, ואחד הדברים המהנים ביותר במגורים כאן, הוא סיפור תולדותיו של הבית באוזני אורחינו הרבים. לכן, חשבנו, איזה רקע נפלא יהווה הבית להצגת יצירותיהם של אמנים אמריקנים ולצדן כמה יצירות של אמנים מקומיים. ביצירות אלה, נחזה, לדעתי, בחיבור מסוים, העובר כחוט השני ביניהם: תחושה משותפת של ביטוי יצירתי ואנושיות השזורים ביצירות יפהפיות אלה.

למה אמנות טקסטיל? ראשית, זו אהבה גדולה שלנו. בביתנו שבארצות הברית כיסינו כבר מזמן את כל הקירות והרצפה בהרבה שטיחים ופריטי טקסטיל אחרים שאספנו במהלך מסעותינו במזרח התיכון, החל במרוקו וכלה בלבנון. במשך דורות רבים, חיבר הטקסטיל את אגן הים התיכון אל המזרח התיכון ואל העולם כולו. טקסטיל הוא החוט המקשר בין החוויות שלנו בארצות הברית ומעבר לים. נוכחנו שטקסטיל היה גם חלק חשוב מהמורשת התרבותית של הפלסטינאים, וכן שאמנות הטקסטיל מצאה גם ביטוי בקרב אמנים ישראלים רבים היוצרים בעיר מיוחדת זו.

ארצות הברית היא מקור מדהים של יצירות באמנות הטקסטיל, החל בעבודות הטלאים של גייז בנד (Gee's Bend) וכלה בעיצובים המודרניים האנרגטיים של וורן זליג (Warren Seelig). רצינו להציג כמה מאמנים אלה בירושלים ולשרטט את הקו הזה – את חוט השני הזה – המקשר בין האמנים והאומנים של אמריקה לבין עמיתיהם פה בירושלים, שכ-8,000 קילומטרים מפרידים ביניהם. ולכן, גם זה חוט מקשר: ההכרה שבטקסטיל טמון פוטנציאל גדול לביטוי עצמי, ולביטוי של הזהות התרבותית של הפרט, המגשר על פני תרבויות, מרחקים וזמן.

הקונסול הכללי מייקל ראטני (Michael Ratney)
וגב'קארן סאסאהארה (Karen Sasahara)

ירושלים, נובמבר 2013

Anonymous Palestinian Bayt Dajan Village

Palestinian embroidery can be divided into four categories – ritual, technical, geographic, and structural. It must be noted, however, that the entire tradition of Palestinian embroidery has revolved around preparations for bridal trousseaus, given that wedding ceremonies are considered to be the most important occasion in the life of the Palestinian family. Normally, wedding gear would begin to be assembled several years before the wedding day. It was once a collective effort that involved the bride, her relatives, and sometimes her neighbors. Designs and color distribution would be determined by older women who had more expertise and a better understanding of the significance of each motif.

Much importance was placed on embroidery, as it was thought that a prospective bride's character and personality were revealed through her work. By the time of one's wedding it was expected that a bridal outfit be completed, as well as items embroidered for the home. Palestinian wedding costumes were ornate and symbolic, consisting of the heavily decorated wedding dress and accessories together with valuable coins which covered headdresses, and many pieces of silver jewelry. Both the style of the bridal dress and garments for everyday wear were determined by the regional style.

<http://palestinecostumearchive.com/>

فلسطينية من قرية بيت دجن

يمكن تقسيم التطريز الفلسطيني إلى أربع فئات – شعائري، وفني، وجغرافي، وهيكلية. مع ذلك لا بد من الإشارة الى أن تقاليد التطريز الفلسطيني جميعها تدور حول الاستعدادات لتجهيز العروس، بالنظر إلى أن مراسم الزفاف تعتبر أهم مناسبة في حياة الأسرة الفلسطينية. عادة ما يبدأ الإعداد للزفاف عدة سنوات قبل يوم الزفاف. وكان الإعداد في السابق جهداً جماعياً تشارك به العروس وأقاربها، وأحياناً جيرانها. يتم تحديد التصاميم وتوزيع الألوان من قبل نساء أكبر سناً يتمتعن بخبرة أكثر وفهم أفضل لأهمية كل تصميم.

حظي التطريز بأهمية كبيرة حيث كان يعتقد أن ملامح وشخصية العروس المحتملة تتجلى في عملها من خلاله. وكان من المتوقع انه بحلول موعد الزفاف ان يتم الانتهاء من فستان العروس وكذلك القطع المطرزة للبيت. كانت ازياء الزفاف الفلسطيني مزخرفة ورمزية، وتتكون من فستان الزفاف الغني بالتصاميم والإكسسوارات الى جانب العملة القيمة (الليرة) التي تزين أغطية الرأس، والعديد من قطع المجوهرات الفضية. كان يتم تحديد نمط ثوب الزفاف، وكذلك الملابس الجاهزة للارتداء اليومي، حسب الأنماط الموجودة في المنطقة.

<http://palestinecostumearchive.com/>

פלסטינאי אנונימי כפר בית דאג'ן

את הרקמה הפלסטינאית ניתן לחלק ל-4 סוגים: טקסית, טכנית, גאוגרפית וסטרוקטורלית. עם זאת, חשוב לציין כי מסורת הרקמה הפלסטינאית בכללותה נסבה סביב הכנות הנדוניה לכלה, מאחר שטקס הנישואים נחשב לאירוע החשוב ביותר בחיי המשפחה הפלסטינאית. הכנת הבגדים לחתונה מתחילה בדרך כלל שנים לפני מועד החתונה. בעבר היה זה מאמץ קולקטיבי שבו היו מעורבים הכלה, קרוביה, ולעתים שכניה. העיצובים ותפרוסת הצבעים נקבעו על ידי הנשים המבוגרות יותר, שהיו בעלות ניסיון והבנה רבים יותר בכל הקשור למשמעותו של כל אחד מהמוטיבים.

לרקמה יוחסה חשיבות רבה, מאחר שסברו כי באמצעותה מתגלים אופייה ואישיותה של הכלה המיועדת. תלבושת הכלה היתה אמורה להיות מוכנה עד מועד הנישואים, וכמוה גם פריטים רקומים לבית. תלבושות חתונה פלסטינאיות היו מקושטות וסמליות, וכללו שמלה מעוטרת מאוד ואבזרים, כמו גם מטבעות יקרות ערך שעיתרו את כיסויי הראש, וכן תכשיטי כסף רבים. סגנון שמלת הכלולות וסגנון בגדי היומיום נקבעו על פי הסגנון הרווח באזור.

<http://palestinecostumearchive.com>

Next page:

Zay Arous (Wedding Dress), Bayt Dajan Village, 19th century

Silk with hand woven fabric, 70 7/8 x 27 1/8 in.

Courtesy of Abed Abu Omar and Zuheir Abed Abu Omar, Beit Hanina, Jerusalem

זי ערוס (فستان الزفاف)، القرن التاسع عشر
حرير وقماش منسوج يدويا، 70 × 180 سم
تقدمة عبد أبو عمر و زهير عبد أبو عمر من القدس

שמלת כלה (Zay Arous), המאה ה-19

משי ובדים ארוגים ביד, 70 x 180 ס"מ

באדיבותם של עבד אבו עומר (Abed Abu Omar) וזוהייר עבד אבו עומר (Zuhair Abed Abu Omar) בית חנינא, ירושלים

Xenobia Bailey born 1955, Seattle, Washington

Raised in Seattle, Washington, Xenobia Bailey studied ethnomusicology at the University of Washington, where she became intrigued by the craftsmanship and sounds of the cultures of Africa and Asia. After designing and producing costumes for Black Arts West, a local African-American community theater, she was accepted by Pratt Institute in Brooklyn, New York in 1974. Bailey received a Bachelor of Fine Arts degree in industrial design. She later learned to crochet from Bernadette Sonona, a needle arts teacher at the Greenpoint Cultural Society, a cultural community center in Brooklyn, and began to make and sell colorful crocheted hats inspired by African-American hairstyles, textile patterns, and African architecture. Bailey's hats have been featured in *Elle* magazine, on *The Cosby Show*, and in the Spike Lee film *Do The Right Thing*.

Bailey has been an artist-in-residence at Pittsburgh's Society for Contemporary Craft (Pennsylvania), as well as the Studio Museum in Harlem and the Marie Walsh Sharpe Art Foundation, both in New York City. She has exhibited at the Studio Museum of Harlem, the New Museum of Contemporary Art in New York City, the High Museum of Art in Atlanta, and the Jersey City Museum in New Jersey. Her work is in the permanent collection of Harlem's Schomburg Center for Research in Black Culture, the Allentown Art Museum in Pennsylvania, and the Museum of Contemporary Arts and Design in New York City.

زنوبيا بيلي مولودة عام 1955 في سياتل، واشنطن

درست زنوبيا بيلي التي نشأت في سياتل، واشنطن، علم الموسيقى لمختلف الأعراق في جامعة واشنطن، حيث أصبحت مفتونة بحرفية وأصوات الثقافات الإفريقية والآسيوية. بعد تصميم وإنتاج الملابس لمسرح محلي للفن الأفريقي الأمريكي Black Arts West (الفن الأسود في الغرب)، جرى قبولها في معهد برات في بروكلين، نيويورك عام 1974. حصلت بيلي على درجة البكالوريوس في الفنون الجميلة في التصميم الصناعي. وتعلمت لاحقاً عمل الصنارة "الكروشيه" على يد برناديت سونونا معلمة فنون الصنارة والإبرة في جمعية جرين بوينت الثقافية وهي مركز مجتمعي ثقافي في بروكلين، وبدأت بتصميم وبيع قبعات كروشيه ملونة مستوحاة من (تسريحات الشعر الإفريقية الأمريكية) ومن تصاميم المنسوجات، والهندسة المعمارية الإفريقية. وقد عُرضت قبعات بيلي في مجلة Elle واستعراض كوسبي، وفي فيلم الممثل سبايك لي "إفعل ما هو صحيح."

كانت بيلي فنانة مقيمة في جمعية بيتسبيرغ للحرف المعاصرة (ولاية بنسلفانيا) وكذلك في متحف استوديو في هارلم وفي مؤسسة ماري وولش شارب للفنون، وكلاهما في مدينة نيويورك. وقد عرضت أعمالها في متحف استوديو في هارلم وفي المتحف الجديد للفن المعاصر في مدينة نيويورك وفي المتحف العالي للفن في اتلانتا وفي متحف مدينة جيرزي في ولاية نيوجيرزي. ولديها أعمال في المجموعة الدائمة لمركز هارلم شامبورغ للأبحاث حول ثقافة السود، وفي متحف الفن في الينتاون بولاية بنسلفانيا، وفي متحف الفن والتصميم المعاصر في مدينة نيويورك.

זנוביה ביילי ילידת 1955, סיאטל, וושינגטון

זנוביה ביילי גדלה בסיאטל, שבמדינת וושינגטון, למדה אתנומוזיקולוגיה באוניברסיטת וושינגטון, שם הוקסמה מהאומנות והצלילים של תרבויות אפריקה ואסיה. לאחר שעיצבה ויצרה תלבושות עבור Black Arts West, תיאטרון קהילתי מקומי אפרו-אמריקאי, התקבלה ב-1974 ל-Pratt Institute בברוקלין, ניו-יורק. בהמשך הוענק לה תואר ראשון בעיצוב תעשייתי. מאוחר יותר למדה סריגת קרס אצל ברנדט סונונה (Bernadette Sonona), מורה לאמנויות המסרגה ב-Greenpoint Cultural Society, מרכז קהילתי תרבותי בברוקלין, והחלה ליצור ולמכור כובעים צבעוניים בסריגת קרס בהשראת תסרוקות אפרו-אמריקאיות, דפוסי טקסטיל וארכיטקטורה אפריקנית. כובעיה של ביילי הוצגו בכתב העת Elle, בסדרת הטלוויזיה The Cosby Show, ובסרטו של ספייק לי (Spike Lee), "עשה את הדבר הנכון" (Do the right thing).

ביילי היתה אמנית אורחת ב-Society for Contemporary Craft, פיטסבורג, פנסילבניה; כמו גם ב-Studio Museum בהארלם וב-Marie Walsh Sharpe Art Foundation, שניהם בניו-יורק; ועבודותיה הוצגו ב-Studio Museum of Harlem; ב-New Museum of Contemporary Art בניו-יורק; ב-High Museum of Art באטלנטה; וב-Jersey City Museum בניו ג'רזי; עבודותיה נכללות באוסף הקבוע של Schomburg Center for Research in Black Culture, בהארלם; ב-Allentown Art Museum בפנסילבניה; וב-Museum of Contemporary Arts and Design בניו יורק.

Xenobia Bailey

Think, 2003

Crochet, 39 x 60 in.

Courtesy of Rahima Lateef, East Orange, New Jersey

זנוביא בילי

תנק (פכר) 2003

כרושיה, 152.4 x 99.1 סמ

יזדן מן הפנאנה רכימה לטיף, איסט אורנז, ניו גירזי

זנוביה בילי

חשוב, 2003

קרושה, 152.4 x 99.1 ס"מ

באדיבותה של ראהימה לטיף, איסט אורנג', ניו גירזי

Loretta Bennett born 1960, Gee's Bend, Alabama

Loretta Bennett, daughter of Qunnie Pettway, has been described as a "new generation" quilter from Gee's Bend, Alabama. Inspired by the famed *Quilts of Gee's Bend* 2002 exhibition in Houston, Texas, Bennett recalls: "There my eyes were opened, and it touched me in a way as to question myself; can I make a quilt that someday might hang on the wall of a museum? At that time, according to me, the answer was, No way, no way – not after seeing my relatives' quilts hanging in a museum; they had been making quilts for generation after generation. Several months passed and the *Quilts of Gee's Bend* exhibition opened in New York; still I had not made any quilts. Finally, after hearing all the great news reports about my ancestors' quilts, I decided to try my hand at it. After all, I am an offspring of some of the great quiltmakers from Gee's Bend. I came to realize that my mother, her mother, my aunts, and all the others from Gee's Bend had sewn the foundation, and all I had to do now was thread my own needle and piece a quilt together."

לורייטא בנטיט מולודה עאם 1960, גיז בנד, אלבאמא

וּשְׁפְּטָה לורייטא בנטיט מן "קוני בייטוויי" בָּאָנְהָ "הַגִּיל הַיָּדִיד" פּי חַיָּאָה אֶלְחֶפֶה מן גיז בנד פּי אֶלְבָּאָמָה. תִּסְתַּדְּכֵר בֵּינִית אִנְהָ אֶסְתַּוַּחַת הַזֶּה הַחֶרְפָּה מן מַעְרָז אֶלְחֶפֶה גיז בנד 2002 הַשְּׁהִיר פּי הַיּוּסְטֵן, תִּכְסָּס, קָאָלָה: "כָּאֵת עֵינַי מִפְתּוּחַתָּן הֵנָּה, וְקָד אָזְרַי בִּי בַּطְרִיקָה גִּעַלְתִּי אֶסְאֵל נִפְסִי, הֵל אֶסְתַּיֵּעַ אִן אַחִיט לַחַפָּה קָד אֶרָאֵה יוּמָהּ מָה מַעֲלָקָה אֶלִּי חַאֲטַּת הַמִּתְחַף? פּי זֶלֶק הַוּוֹקַת כָּאֵן הַגְּוָב בַּלְנִסְבָּה לִי: לֹא יִמְכֵן, מִסְתַּחֵל – לִישׁ בַּעַד אִן שָׁהַדְת אֶלְחֶפֶה הַתּי שֶׁנַּעְמָה אֶקָרְבִּי מַעֲלָקָה פּי הַמִּתְחַף; כָּאֵנּוּ יַחִיטוּן אֶלְחֶפֶה לְאֶחֱיָל מִתְעַקְבָּה. בַּעַד מַרּוּר עַדָּה אֶשְׁהֵר אֶפְתַּח מַעְרָז אֶלְחֶפֶה "גיז בנד" פּי נְיוּיֹוֹרֵק וְלֹמ אֶכֵּן קָד שֶׁנַּעַת אֶלְחֶפֶה בַּעַד. אַחִירָהּ, וּבַעַד אִן שִׁמַּעַת הַתְּקָרִיר הַיִּחְבָּרִית הַעֲזִימָה חֹוֹל אֶלְחֶפֶה אֶגְדָּאֵדִי, קִרְרַת אִן אֶזַּע בְּשִׁמְתִּי פּי זֶלֶק, פֶּאֲנָה פּי נְהַיָּה מִפְּטָף מן סַלָּלָה אֶעֱזֵם שָׁנַעִי אֶלְחֶפֶה מן מָרָקָה "גיז בנד". אֶדְרַכְת חֵינְהָ אִן וְאֶדְתִּי וְחָלָתִי וְעַמָּתִי וְהַגְּמִיעַ מן מַגְמוּעָה גִּי בֵּנְד קָד טוֹרוּוָה תֵּלֵק הַמְּוָסָּסָה, וְכָל מָה כָּאֵן עֲלִי עִמְלֵה אֶלֵּן הוּוֹ אִן אֶסְתַּחַדֵּם אֶבְרֵתִי לְאֶחֱיָק קַטַּע הַלְּחָף."

לורטה בנט ילידת 1960, גיז בנד, אלבמה

לורטה בנט, בתה של קוני פטוויי (Qunnie Pettway), תוארה כבת "הדור החדש" לאמני הטלאים מגיז בנד, אלבמה. מקור ההשראה שלה היה תערוכת *Quilts of Gee's Bend* 2002 המפורסמת, שהוצגה ביוסטון, טקסס. בנט נזכרת: "שם נפקחו עיני, והדבר ריגש אותי מאוד וגרם לי לתהות אם אני יכולה ליצור עבודת טלאים שעשויה להיות מוצגת יום אחד על קיר של מוזיאון. באותה עת סברתי כי התשובה היא שאין מצב, אין מצב – בעיקר אחרי שראיתי את עבודות הטלאים של קרובי המשפחה שלי תלויות במוזיאון; אמנות הטלאים עברה אצלם מדור לדור. כעבור כמה חודשים נפתחה תערוכת *Quilts of Gee's Bend* בניו-יורק; לבסוף – עד אז עוד לא הכנתי עבודות טלאים כלשהן – אחרי ששמעתי את כל הדיווחים על עבודות הטלאים של אבות-אבותי, החלטתי לנסות את ידי במלאכה. ככלות הכול, אני צאצאית של כמה מגדולי אמני הטלאים מגיז בנד. הבנתי שאימי, אימה, דודותי, וכל האחרים מגיז בנד תפרו את היסוד וכל שעלי לעשות עכשיו זה להשחיל את המחט שלי ולחבר טלאים."

House Top Out, 2009. Quilted fabric, 79 x 72 in. Courtesy of the artist and Greg Kucera Gallery, Seattle, Washington
هاوس توب آوت 2009. الألفية، 182.9 x 200.7 سم. بإذن من الفنان غريغ كوسيرا والمعرض ، سياتل، واشنطن
גג-גגון, 2009. בד מטולא, 182.9 x 200.7 ס"מ. באדיבות האמנית ו-Greg Kucera Gallery, בסיאטל, וושינגטון

Jean Williams Cacicedo born 1948, Orange, New Jersey

Jean Williams Cacicedo, a nationally renowned fiber artist, was a prime innovator in the Wearable Art Movement of the 1970s. Known for her "signature" wool coat, Cacicedo has worked both on the body and off the body, incorporating a special process she developed for wool fabrics.

Cacicedo received a Bachelor of Arts degree in sculpture from the Pratt Institute, New York City, in 1970. A recipient of a National Endowment for the Arts Fellowship Grant in 1976, she was awarded Artist of the Year from the Contemporary Crafts Committee of the Oakland Museum, California, in 1985. Her work has been featured in many books and publications throughout her career, including a cover story in both *American Craft* and *Ornament* magazines, and recently was featured in the *Surface Design Journal*.

Based in Berkeley, California, Cacicedo has taught as a visiting artist at the California College of Art and Design, Oakland; Penland School of Arts and Crafts, North Carolina; the Spilt Rock Arts Program at the University of Minnesota in Minneapolis/St. Paul; and Shakerag Workshops, Sewanee, Tennessee. Her work is in the permanent collections of the M.H. de Young Memorial Museum, San Francisco; the Oakland Museum of California; and the Tassen Museum, Amsterdam.

<http://jeancacicedo.com>

Catch, 2010

Wool cloth, stitched and felted, 34 x 54 in.
Courtesy of the artist, Berkeley, California

کاتش 2010

الأصواف، المنسوجات، 137.2 x 86.4 سم
بإذن من الفنان، بيركلي، كاليفورنيا

קפוס, 2010

אריג צמר, מחובר ומלובד, 137.2 x 86.4 ס"מ
באדיבות האמנית, ברקלי, קליפורניה

ג'ין ויליאמז קאסיידו מולודה עאם 1948 פי אוראנז, ניו ג'ירזי

ג'ין ויליאמז קאסיידו, פנאנה משהורה באליאפ על מוטוי הוטרן, קאנט מבתקרה רייסייה פי "חרכה פן الارتداء" פי السبعينيات. ולקון بصמתה פי المعاطف الصوفية معروفة, عملت كاسييدو على كل من الجسم وخارج الجسم, مدمجة عملية خاصة قامت بتطويرها خصيصا للأقمشة الصوفية.

פי עאם 1970 חصلت קאסיידו על דרגה הבكالوريوس פי الفنون – فن النحت, من معهد برات פי مدينة نيويورك. وبينما كانت تستفيد من الصندوق الوطني لمنحة زمالة الفنون عام 1976, منحت لقب فنانة السنة من لجنة الحرف المعاصرة لمتحف أوكلاند, كاليفورنيا, عام 1985. وقد برز عملها פי العديد من الكتب والمنشورات طوال حياتها المهنية, بما פי ذلك قصة الغلاف פי كل من "الحرفية الأمريكية" ومجلات الزخارف, ومؤخرا ظهرت على غلاف مجلة "ديزاين".

أثناء اقامتها פי بيركلي, كاليفورنيا, علمت كاسييدو كفنانه زائرة פי كلية كاليفورنيا للفن والتصميم פי أوكلاند, وفي كلية الفنون والحرف פי بنلاند شمال كارولينا, وفي برنامج الفنون "سبلت روك" פי جامعة مينسوتا פי منيابوليس/ سانت بول, وفي ورشات عمل "شاكراج" פי سيواني بولاية تينيسي. وأعمالها موجودة פי المجموعة الدائمة لمتحف "يونغ ميموريال" פי سان فرانسيسكو, وفي متحف أوكلاند بولاية كاليفورنيا, وفي متحف تاسين بأمستردام.

<http://jeancacicedo.com>

ג'ין ויליאמז קאסיידו ילידת 1948, אורנג', ניו ג'ירזי

ג'ין ויליאמס קאסיידו, אמנית טקסטיל (בדים, חוטים וסיבים טבעיים וסינתטיים) אמריקאית ידועה, ומסוללות הדרך של התנועה לאמנות לבישה משנות ה-70. קאסיידו, שנודעת בזכות מעיל הצמר הייחודי שלה יצרה עבודות לבישות ועבודות לתלייה על קירות, תוך שילוב תהליך מיוחד שפיתחה עבור אריגי צמר.

ב-1970 הוענק לקאסיידו תואר ראשון בפיסול מ-Pratt Institute, בעיר ניו יורק; ב-1976 זכתה במענק מ-National Endowment for the Arts Fellowship; וב-1985 העניקה לה the Contemporary Crafts Committee of the Oakland Museum בקליפורניה את התואר אמנית השנה. לכל אורך הקריירה שלה התפרסמו עבודותיה בהבלטה בספרים ובכתבי עת רבים, לרבות כתבת שער בכתבי העת American Craft ו-Ornament, ולאחרונה גם ב-Surface Design Journal.

קאסיידו, שמתגוררת בברקלי, קליפורניה, לימדה כאמן אורח ב-California College of Art and Design באוקלנד; ב-Penland School of Arts and Crafts צפון קרוליינה; ב-Split Rock Arts Program באוניברסיטת מינסוטה שבמינאפוליס/סיינט-פול; וב-Shakerag Workshops סואני, טנסי. יצירותיה נכללות באוספים הקבועים של M.H. de Young Memorial Museum בסן פרנסיסקו; ב-Oakland Museum of California; וב-Tassen Museum שבאמסטרדם.

<http://jeancacicedo.com>

Marion Coleman born 1946, Wichita Falls, Texas

A native of Texas, Marion Coleman has lived in the San Francisco Bay Area of California for over thirty years. As a girl she learned to sew from her grandmother and is from a family of quilt makers. During the past twenty years she has steadily shifted her quilting style from work for the bed to wall art.

Coleman combined over thirty years of counseling experience with her art, to create work that addresses family, history, nature, cultural traditions, and social themes. These pieces utilize color and figurative imagery to educate, entertain, inspire, and stimulate ideas and discussion.

Coleman's work has been exhibited in the United States and internationally. She has completed numerous private commissions, as well as public art commissions. Her work has been presented in several publications, including *500 Art Quilts*, *Patchwork Tsushin*, *Textile Forum*, *Art Quilting Studio*, *American Craft*, *Quilting Arts Magazine*, *Altered Couture*, *Creative Quilting*, *Crafted Lives*, and *Textural Rhythms: Quilts in the Jazz Tradition and Journey of Hope*. Coleman served as president of the African American Quilt Guild of Oakland, California, and was awarded the 2009 Arts Leadership Award by Alameda County, California.

www.marioncoleman.com

ماريون كولمان مولودة عام 1946، ويتشيتا فولز، تكساس

ماريون كولمان، مواطنة من تكساس، عاشت في منطقة خليج سان فرانسيسكو بولاية كاليفورنيا لأكثر من ثلاثين عاماً. عندما كانت فتاة، تعلمت الخياطة من جدتها وهي من أسرة تعمل في صناعة الألحفة. خلال السنوات العشرين الماضية، تحول عملها بثبات من أسلوب خياطة لحاف للسريير الى فن جداري.

جمعت كولمان أكثر من ثلاثين عاماً من الخبرة في تقديم المشورة الخاصة بعملها، لتقديم عمل يتناول الأسرة والتاريخ والطبيعة والتقاليد الثقافية والمواضيع الاجتماعية. تستخدم في القطع ألوان وصور رمزية للتثقيف والترفيه وكمصدر إلهام وتحفيز للأفكار والمناقشات.

عُرِضت أعمال كولمان في الولايات المتحدة ودولياً. أنجزت العديد من المهام الفنية الخاصة وكذلك العامة. وجرى تقديم أعمالها في العديد من المنشورات بما فيها "500 من الألحفة الفنية"، وحياسة الألحفة الإبداعية، والحياة الحرفية، والإيقاعات النسيجية: ألحفة في الجاز التقليدي ورحلة الأمل. عملت كولمان كرئيسة لنقابة الألحفة الأفريقية الأمريكية في أوكلاند، كاليفورنيا، وحازت على جائزة قيادة الفنون عام 2009 في مقاطعة ألميدا بولاية كاليفورنيا.

www.marioncoleman.com

מריון קולמן ילידת 1946, ויצ'יטו פולס, טקסס

מריון קולמן, ילידת טקסס, מתגוררת באזור מפרץ סן פרנסיסקו בקליפורניה משך למעלה משלושים שנה. קולמן היא בת למשפחה שהתמחתה בעבודת טלאים. כילדה, למדה לתפור מסבתה. במהלך עשרים השנים האחרונות השתנה בהתמדה סגנון עבודת הטלאים שלה מעבודות שנועדו לכיסוי מיטה לעבודות שנועדו לתלייה על הקיר.

קולמן שילבה בעבודותיה מעל לשלושים שנות ניסיון ביעוץ, ויצירותיה מתמקדות במשפחה, היסטוריה, טבע, מסורות, תרבותיות ונושאים חברתיים. ביצירות אלה נעשה שימוש בצבע ובדימויים פיגורטיביים כדי לחנך, לבדר, לעורר השראה, רעיונות ושיח.

עבודותיה של קולמן הוצגו בארה"ב ומחוצה לה. היא יצרה מספר רב של עבודות בהזמנה פרטית, כמו גם בהזמנות לגופים ציבוריים. עבודותיה ראו אור בכמה פרסומים, לרבות Patchwork Tsushin, 500 Art Quilts, Textile Forum, Art Quilting Studio, American Craft, Quilting Arts Magazine, Creative Quilting, Crafted Lives, Altered Couture, Textural Rhythms: Quilts in the Jazz Tradition and Journey of Hope. קולמן כיהנה כנשיאת ה-African American Quilt Guild באוקלנד, קליפורניה, וב-2009 זכתה בפרס Arts Leadership מטעם מחוז אלמדה, קליפורניה.

www.marioncoleman.com

Interpreting Annie, 2012
Quilted fiber collage, 60 x 60 in.
Courtesy of the artist,
Castro Valley, California

انتربرتنج آني 2012
مجموعة الألياف المخاطة،
152.4 x 152.4 سم
ياذن من الفنان، كاسترو فالي،
كاليفورنيا

מפרשת את אנני, 2012
קולאז', סיבים בעבודת טלאים,
152.4 x 152.4 ס"מ
באדיבות האמנית, קאסטרו ואל, קליפורניה

Gerhardt Knodel born 1940, Milwaukee, Wisconsin

Gerhardt Knodel studied art, music, and theater at the University of California, Los Angeles, where he was introduced to the expressive possibilities of fabric. Subsequent graduate studies at California State University at Long Beach were directed toward the exploration of fabric as a medium for shaping and redefining living environments. The study of the aesthetic and psychological implications of cloth architecture resulted in a need for firsthand experience, initiating his extensive travels throughout the world, including Europe, North Africa, Japan, China, Iran, Afghanistan, Turkey, and especially India and Indonesia, where he has experienced and studied living textile-based traditions. World travel has also contributed to his large historic textile collection, assembled to provide first-hand experience with material culture of the past. In tandem with contemporary issues in the visual arts, the historic textiles continually provoke new insights – they teach.

For more than three decades, Knodel's work has been presented in art galleries and museums throughout the United States, and in Switzerland, Poland, England, Canada, and Japan, including exhibitions at the San Francisco Museum of Art, California; the National Collection of Fine Arts (now the Smithsonian American Art Museum), Washington, D.C.; the British Craft Centre, London, England; and The Central Museum of Textiles, Lodz, Poland, among others. It has also been included in numerous survey exhibitions. Major installation projects have been presented in Seattle, Washington, and Seoul, South Korea.

Special recognition has come through grants awarded by the National Endowment for the Arts, the Michigan Foundation for the Arts, and the United States/Japan Fellowship Commission. In 1993 Knodel became an Honorary Fellow of the American Crafts Council. He has received an Honorary Doctoral Degree from the Maryland Institute College of Art, Baltimore, and in 2002 received the Distinguished Craft Educators Award from the James Renwick Alliance of the Smithsonian American Art Museum, Washington, D.C. In 2008 Knodel was awarded the Michigan Governors Arts Award for outstanding achievement in the visual arts.

<http://gknodel.com>

جيرارد نوديل مولود عام 1940، ميلواكي، ويسكانسن

درس جيرارد نوديل الفن والموسيقى والمسرح في جامعة كاليفورنيا، لوس أنجلوس، حيث تعرف على أنواع الأقمشة التعبيرية الممكنة. وقد وجهت الدراسات العليا اللاحقة في جامعة ولاية كاليفورنيا في لونج بيتش نحو استكشاف الأقمشة كوسيلة لتشكيل وإعادة تعريف البيئات الحية. أسفرت الدراسة حول الآثار النفسية والجمالية لهندسة القماش في الحاجة الى التجربة المباشرة، حيث بدأ رحلاته الواسعة النطاق حول العالم وشملت أوروبا وشمال افريقيا واليابان والصين وإيران وأفغانستان وتركيا وخاصة الهند وإندونيسيا حيث جرب ودرس التقاليد المبنية على المنسوجات الحية. كما ساهمت رحلاته حول العالم في مجموعته الكبيرة من المنسوجات التاريخية التي تم تجميعها لتوفير تجربة مباشرة مع ثقافة الماضي المادية. جنبا الى جنب مع القضايا المعاصرة في الفنون المرئية، تواصل المنسوجات التاريخية إثارة رؤى جديدة - كما يقولون.

يتم عرض أعمال كوديل منذ أكثر من ثلاثة عقود في المعارض الفنية والمتاحف بكافة أرجاء الولايات المتحدة وفي سويسرا وبولندا وانجلترا وكندا وفي اليابان، إضافة الى المعارض في متحف الفنون في سان فرانسيسكو بولاية كاليفورنيا؛ المجموعة الوطنية من الفنون الجميلة (المعروفة الآن بمتحف الفنون الأمريكية السميتسونيان Smithsonian) في واشنطن D.C. وفي مركز الحرف البريطاني في لندن، انجلترا، وفي المتحف المركزي للمنسوجات في لوردز، بولندا، وأماكن أخرى من العالم. كما جرى شمل أعماله في العديد من معارض الدراسات. وجرى تقديم مشاريع كبرى ليتم تثبيتها في سياتل بواشنطن وفي سيئول بكوريا الجنوبية.

كانت هناك تقديرات خاصة من خلال منح قدمت من قبل الصندوق الوطني للفنون، ومؤسسة ميشيغان للفنون، وهيئة الزمالة الأمريكية اليابانية. في عام 1993 أصبح نوديل زميلاً فخرياً في مجلس الحرف الأمريكية. وقد حاز على درجة الدكتوراة الفخرية من كلية معهد ماريلاند للفنون في بالتيمور، وفي عام 2002 حاز على جائزة الامتياز لمتقفي الحرف من تحالف جيمس رينويك للمتحف الأمريكي السميتسونيان للفنون في واشنطن D.C. في عام 2008 حصل نوديل على جائزة فنون حاكم ميشيغان لإنجازاته البارزة في الفنون المرئية.

<http://gknodel.com>

גרהרדט קנודל יליד 1940, מילווקי, ויסקונסין

גרהרדט קנודל למד אמנות, מוזיקה ותיאטרון באוניברסיטת קליפורניה, לוס אנג'לס, שם נחשף לאפשרויות האקספרסיביות של בד כחומר יצירה. המשך לימודים ב-California State University בלונג ביץ' הניע אותו לבחון את האריג כמדיום לעיצוב והגדרה-מחדש של סביבות חיים. חקר ההשלכות האסתטיות והפסיכולוגיות של ארכיטקטורת בד הוביל לצורך בחוויה בלתי-אמצעית, ודחף אותו לצאת למסעות במדינות רבות ברחבי העולם, לרבות אירופה, צפון אפריקה, יפן, סין, איראן, אפגניסטן, טורקיה, ובעיקר הודו ואינדונזיה, שם התנסה במסורות חיים מבוססות-טקסטיל ולמד אותן. המסעות בעולם תרמו גם לאוסף הטקסטיל ההיסטורי הגדול שלו, שנועד להעניק התנסות בלתי-אמצעית בתרבות החומרית של העבר. יחד עם סוגיות עכשוויות באמנויות חזותיות, ממשיכים חומרי טקסטיל היסטוריים לעורר תובנות חדשות – הם מלמדים.

במהלך למעלה משלושים שנה הוצגו עבודותיו של קנודל בגלריות לאמנות ובמוזיאונים ברחבי ארה"ב, בשוויץ, פולין, אנגליה, קנדה ויפן; בין השאר בתערוכות ב-San Francisco Museum of Art, בקליפורניה; ב-National Collection of Fine Arts (כיום מוזיאון הסמיתוניאן לאמנות אמריקנית), בושינגטון די.סי.; ב-British Craft Centre, בלונדון, אנגליה; ובמוזיאון המרכזי לטקסטיל בלודג', פולין. עבודותיו נכללו גם במספר רב של תערוכות סקר. תערוכות של פרויקטי מיצב חשובים הוצגו בסיאטל, וושינגטון, ובסאול, דרום קוריאה.

ההכרה המיוחדת שבה זכה קנודל באה לידי ביטוי במענקים מטעם ה-National Endowment for the Arts; ה-Michigan Foundation for the Arts; וה-United States/Japan Fellowship Commission. ב-1993 הוענקה לקנודל חברות של כבוד ב-American Crafts Council. כמו כן, הוענק לו תואר דוקטור של כבוד מ-Maryland Institute of Art בבולטימור; וב-2002 זכה בפרס Distinguished Craft Educators, מה-James Renwick Alliance of the Smithsonian American Art Museum. בושינגטון די.סי.; ב-2008 זכה קנודל בפרס ה-Michigan Governors Arts Award על הישגים יוצאי-דופן בתחום האמנות החזותית.

<http://gknodel.com>

Gerhardt Knodel

Guardians of the Third Day, 1982

Cotton, Mylar, and linen, 53 ½ x 68 ½ in. Courtesy of the artist, Bloomfield Hills, Michigan

جيرارد نوديل

حرس اليوم الثالث 1982

قطن، مايلا، وكتان، 174 x 135.9 سم. بإذن من الفنان، بلومفيلد هيلز، ميشيغان

גרהרדט קנודל

שומרי היום השלישי, 1982

כותנה, מיילאר, ופשתן, 174 x 135.9 ס"מ. באדיבות האמן, בלומפילד הילז, מישיגן

Buthina Milhem born 1961, Arara, Israel

Born in 1961, Buthina Milhem is a Palestinian artist who lives in Arara, an Arab village in Israel. She sees her work as an accurate documentation of her culture. Her art and her ideas are intertwined with the very rich history of the Palestinian people, rooted to their land. Being a Palestinian artist, Milhem believes that she has a moral obligation in reconstructing the memory of her people. Her artistic process begins with washing the fabric with coffee to achieve a faded, discoloration of the surface. She then sews the words of her concept into the fabric. Every note of her dress is implanted in the heart and mind of the future.

When asked why she creates and exhibits her art, Milhem responds, "exhibiting my art is proof of my existence." She has shown her work in solo exhibitions at HaMahat Nitzha et HaTofer, (*The Needle Vanquishes the Sower*), Umm el Fahem, Israel, in 2005; and Ale Meal Alay, (*A Leaf Above Me*), at Umm el Fahem Art Gallery in 2002. Milhem has participated in group exhibitions at Homot Ve Yotzrot (*Walls and Artists*), Art Center, Arara, and Umm el Fahem Art Gallery, among others.

<http://buthinamilhem.files.wordpress.com>

بثينة ملحم مولودة عام 1961 من عرعة، اسرئيل

ولدت بثينة ملحم عام 1961 وهي فنانة فلسطينية تعيش في عرعة - قرية عربية في إسرائيل. ترى بثينة عملها على انه توثيق دقيق لثقافتها. يتشابك فيها وأفكارها مع التاريخ الغني جداً للشعب الفلسطيني والمتجذر في أرضه. وبكونها فنانة فلسطينية، تؤمن ملحم بأن لديها التزام أخلاقي لإعادة تعزيز ذاكرة شعبها. تبدأ العملية الفنية لديها بغسل القماش بالقهوة لتتمكن من إخفاء اللون وتلاشيه عن السطح. ثم تقوم بحياسة الكلمات التي تعبر عن أفكارها على القماش فتزرع كل ملاحظة من ملابسها في قلب وعقل المستقبل.

عندما سُئلت ملحم لماذا تبتكر وتعرض فنها، أجابت: "إن عرضي لفني هو إثبات لوجودي". لقد عرضت أعمالها بشكل فردي "في حمامات نيتسها ات هاتوفر" (الإبرة تنتصر على الزارع)، في معرض الفنون بأم الفحم عام 2005، وفي "آليه ميل اليه" (ورقة فوقية) في معرض الفنون بأم الفحم عام 2002. شاركت ملحم في مجموعة من المعارض في "هاموت في يتسروت" (جدران وابداع) في مركز الفن في عرعة وفي معرض الفنون في أم الفحم، وأماكن أخرى.

<http://buthinamilhem.files.wordpress.com>

Next page:

Untitled, 2007. Fabric and thread, 39 3/8 x 27 1/4 in. Courtesy of the artist, Arara, Israel

غير معنون 2007. القماش والخيط، 100 x 70 سم. بإذن من الفنان، عرعة، اسرئيل

لלא כותרת, 2007. אריג ומחוט, 100 x 70 ס"מ. באדיבות האמנית, ערעה, ישראל

בותינה מילחם ילידת 1961, ערערה, ישראל

בותינה מילחם, ילידת 1961, היא אמנית פלסטינאית המתגוררת בערערה, כפר ערבי בישראל. היא רואה בעבודותיה תיעוד מדויק של תרבותה. יצירותיה ורעיונותיה שזורים בהיסטוריה העשירה מאוד של העם הפלסטינאי ונטועים באדמתו. כאמנית פלסטינאית, מאמינה מילחם כי מחובתה המוסרית לשחזר את הזיכרון של עמה. ראשיתו של התהליך האמנותי שלה בשטיפת ה בד בקפה כדי לקבל שינוי גוון ודהייה. לאחר-מכן היא תופרת על הבד את המלים שמייצגות את הקונספט שלה. כל פרט קטן בתלבושות שלה נשתל בלבו ובתודעתו של העתיד.

על השאלה מדוע היא יוצרת ומציגה את עבודות האמנות שלה, עונה מילחם: "הצגת עבודותי היא הוכחה לקיומי." היא הציגה את עבודותיה בתערוכות היחיד "המחט ניצחה את התופר", אום אל פאחם, ישראל ב-2005; ו-"עֵלָה מעלי", בגלריה לאמנות אום אל פאחם ב-2002. מילחם השתתפה בין השאר בתערוכה קבוצתית ב"חומות", מרכז לאמנות, בערערה, ובגלריה לאמנות אום אל פאחם.

<http://buthinamilhem.files.wordpress.com>

Galya Rosenfeld born 1977, Oakland, California

Galya Rosenfeld's work is at the intersection of design, fashion, craft, and art. Ruled by mathematic formulas as much as creativity, her designs emerge from the place where whimsy meets pragmatic thought. She accesses a diverse range of materials through her practice, mixing traditional techniques with those she herself has developed. In her work she searches for internal logic of form and material, alongside self-reflexive commentary about her fields of activity.

Rosenfeld's work has been displayed in major exhibitions around the world, most recently at the Tel Aviv Museum of Art in Israel and the Contemporary Jewish Museum in San Francisco, California. Her pieces are in the permanent collection of The Costume Institute at The Metropolitan Museum of Art, New York, have been commissioned for the permanent collection of The Museum of Modern Art, New York, and gifted by Shimon Peres, President of the State of Israel, to The Deutscher Bundestag, Berlin, Germany. Rosenfeld's professional experience includes lecturing and teaching internationally. She is currently teaching in the Department of Jewelry and Fashion at Bezalel Academy of Art and Design in Jerusalem, and maintains a studio in Tel Aviv.

Born in Oakland, California, Galya Rosenfeld was educated at the Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs, Paris, France; Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem; and is pursuing a Master of Arts degree at Tel Aviv University in an interdisciplinary program in the arts.

www.galyarosenfeld.com

**Red Square, Red Cubes,
Stars of David, 2008**

Modular wall piece, 36 ¼ x 38 ¾ in.

Courtesy of the artist,
Ramat Gan, Israel

**مربع أحمر، مكعبات حمراء،
نجمات داود 2008**

قطع جدارية، 92 x 97 سم
يأذن من الفنان، رامات جان، إسرائيل

**ריבוע אדום, קוביות אדומות,
מגיני דוד, 2008**

יצירה מודולרית לתלייה על קיר
92 x 97 ס"מ

באדיבות האמנית, רמת גן, ישראל

גליה רוזנפלד מולודה 1977, אוکلנד, كاليفورنيا

تتقاطع أعمال جاليا روزنفيلد في مجال التصميم، والأزياء، والحرف، والفن. وبينما تحكمها الصيغ الرياضية بقدر ما فيها من إبداع، تنبثق تصاميمها من المكان الذي تلتقي فيه الأمنيات مع الفكر الواقعي. فهي تصل الى مجموعة متنوعة من المواد من خلال الممارسة ودمج التقنيات التقليدية بتلك التي قامت هي بتطويرها. تبحث من خلال أعمالها عن المنطق الداخلي من حيث الشكل والمواد، إلى جانب التعليق الذي يعكسها ذاتياً في مجالات أنشطتها.

عُرِضت أعمال روزنفيلد في معارض رئيسية في جميع أنحاء العالم، كان آخرها في متحف تل أبيب للفنون في إسرائيل والمتحف اليهودي المعاصر في سان فرانسيسكو، كاليفورنيا. وتوجد القطع التي عملتها في المجموعة الدائمة لمعهد حلي في متحف المتروبوليتان للفنون في نيويورك، وتم اعتمادها كمجموعة دائمة لمتحف الفن الحديث في نيويورك، واهدائها من قبل شمعون بيريز، رئيس دولة إسرائيل، إلى دويتشر بوندستاغ في برلين، ألمانيا. تشمل خبرة روزنفيلد المهنية إلقاء المحاضرات والتدريس دولياً، وتقوم حاليًا بالتدريس في دائرة المجوهرات والأزياء في أكاديمية بتسلييل للفنون والتصميم في القدس، ولديها استوديو في تل أبيب.

ولدت جاليا روزنفيلد في اوكلاند، كاليفورنيا، وتلقت تعليمها في المدرسة الوطنية العليا للفنون الزخرفية "ايكول ناسيونال سوبيريور" في باريس، فرنسا؛ وفي أكاديمية بتسلييل للفنون والتصميم في القدس، وتسعى للحصول على درجة الماجستير في الآداب من جامعة تل أبيب في برنامج متعدد التخصصات في الفنون.

www.galyarosenfeld.com

גליה רוזנפלד ילידת 1977, אוקלנד, קליפורניה

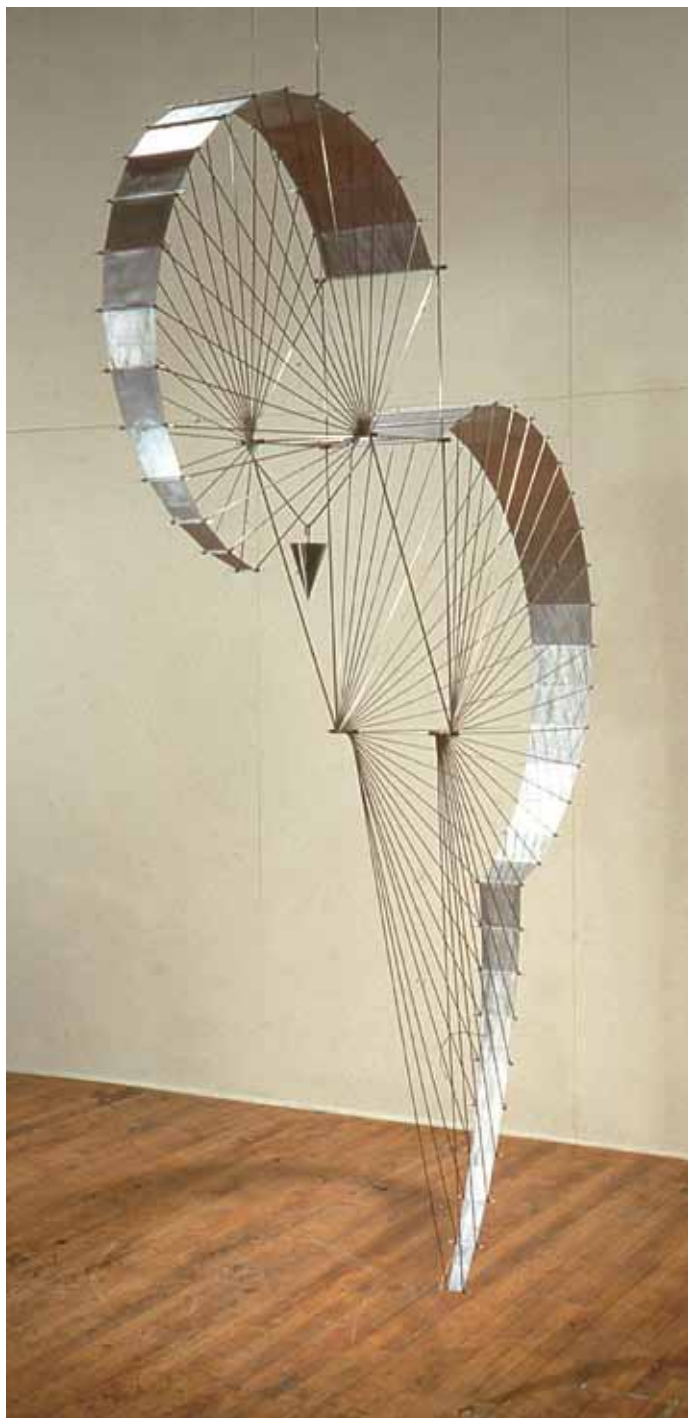
יצירתה של גליה רוזנפלד ממוקמת על פרשת דרכים של עיצוב, אופנה, אומנות ואמנות. נוסחאות מתמטיות ויצירתיות שולטות ביצירותיה באותה מידה. עיצוביה, מקורם בנקודת המפגש של הגחמה והמחשבה הפרגמטית. רוזנפלד משתמשת במגוון רחב של חומרים על ידי ערבוב טכניקות מסורתיות בטכניקות שפיתחה בעצמה. ביצירותיה היא מחפשת את ההיגיון הפנימי שבצורה ובחומר לצד פרשנות רפלקסיבית עצמית של תחומי הפעילות שלה.

עבודותיה של רוזנפלד הוצגו בתערוכות חשובות ברחבי העולם, בהן, לאחרונה, במוזיאון תל אביב לאמנות וב-Contemporary Jewish Museum בסן פרנסיסקו, קליפורניה. יצירותיה מוצגות במסגרת תערוכה קבועה ב-Costume Institute במוזיאון המטרופוליטן לאמנות בניו יורק, ומשתתפות בתערוכות קבועות של ה-Museum of Modern Art בניו יורק; כמו כן, בחר נשיא המדינה מר שמעון פרס להגיש יצירה שלה כשי לבונדסטאג, בברלין, גרמניה. ניסיונה המקצועי של רוזנפלד כולל הרצאות והוראה במקומות שונים בעולם. במועד כתבת מלים אלה היא מלמדת במחלקה לצורפות ואופנה בבצלאל האקדמיה לאמנות ועיצוב בירושלים, ויש לה סטודיו בתל אביב.

גליה רוזנפלד, נולדה באוקלנד, קליפורניה. היא בוגרת ה-Ecole Nationale Supérieure des Arts Decoratifs, בפריז, צרפת; ובצלאל, האקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים; והיא שוקדת על לימודי מאסטר בתוכנית הרב-תחומית לאמנויות באוניברסיטת תל אביב.

www.galyarosenfeld.com

Warren Seelig born 1946, Abington, Pennsylvania

Warren Seelig's work continuously defines and redefines the qualities that are unique to textiles and, in particular, to a kind of abstraction rooted in repetitive processes. The artist lives and works in Rockland, Maine, and holds a Master of Fine Arts degree from Cranbrook Academy of Art in Bloomfield Hills, Michigan. He is a distinguished visiting professor in the Fibers/Mixed Media program at the University of the Arts in Philadelphia, Pennsylvania, where he teaches, curates, and writes on various subjects related to textiles, fiber, and material studies.

Seelig has twice received individual fellowships from the National Endowment for the Arts, and has received three fellowships from the Pennsylvania Council on the Arts. His work has been included in over thirty major museum exhibitions in the United States, Europe, Japan, and South Korea. He has lectured extensively around the world and has written for various magazines and journals, including *American Craft*, *Fiber Arts*, and *Surface Design Journal*, to name a few. Seelig's work is in the collections of museums and colleges, and is in private and corporate collections worldwide.

www.warrenceelig.com/

Silver Double Ended, 2002

Stainless steel and Tyvek, 96 x 60 x 24 in.

Courtesy of the artist, Rockland, Maine

סילפר דוביל 2002

סטנילס סטיל ותאيفك, 61 x 152.4 x 243.8 ס"מ.
באזן מן الفنان, روكلاند، مينين

כסף, שני קצוות, 2002

פלדת אלחלד, טייבק, 61 x 152.4 x 243.8 ס"מ
באדיבות האמן, רוקלנד, מיין

ווארן سيلج مولود عام 1946، أبينغتون، بنسلفانيا

يواصل عمل وואرن سيلج تعريف وإعادة تعريف الصفات الفريدة للمنسوجات وعلى وجه الخصوص ذلك النوع التجريدي المتأصل في العمليات المتكررة. يعيش هذا الفنان ويعمل في روكلاند بولاية ميين، ويحمل درجة الماجستير في الفنون الجميلة من أكاديمية كرانبروك للفنون في بلومفيلدس هيلز بولاية ميشيغان. وهو أستاذ زائر متميز في الألياف/برنامج وسائط مختلفة في جامعة الفنون في فيلادلفيا بولاية بنسلفانيا، حيث يدرس ويدير ويكتب حول مواضيع مختلفة تتعلق بالمنسوجات والألياف والدراسات الخاصة بالمواد.

حصل سيلج مرتين على زمالات فردية من الصندوق الوطني للفنون، وعلى ثلاث زمالات من مجلس بنسلفانيا للفنون. وقد أدرج عمله في أكثر من ثلاثين معرض في متاحف رئيسية في الولايات المتحدة وأوروبا واليابان وكوريا الجنوبية. وقد حاضر على نطاق واسع في جميع أنحاء العالم وكتب لمجلات وصحف مختلفة، بما فيها "الحرف الأمريكية" و"فنون الألياف"، و"مجلة تصميم الواجهات"، على سبيل المثال لا الحصر. توجد أعمال سيلج في مجموعة من المتاحف والكلليات، وكذلك في مجموعات خاصة وشركات في جميع أنحاء العالم.

www.warrenceelig.com

وورن زليغ يליد 1946، ابينغتون، فنسيلبانيا

עבודתו של וורן זליג מגדירה מחדש ברציפות איכויות ייחודיות של טקסטיל, בעיקר לסוג של אבסטרקציה הנתועה בתהליכים חוזרים נשנים. האמן מתגורר ויוצר ברוקלנד, מין, והוא בעל תואר שני באמנות מה-Cranbrook Academy of Art בבומפילד הילז, משיגן. זליג הוא פרופסור אורח מכובד בתוכנית למדיה מעורבת/סיבים ב-University of the Arts בפילדלפיה, פנסילבניה, שם הוא משמש מורה, אוצר וכותב על מגוון נושאים הקשורים לטקסטיל, סיבים ותורת החומרים.

זליג זכה לשני מענקים אישיים מה-National Endowment for the Arts, ולשלושה מענקים מה-Pennsylvania Council on the Arts. עבודתו נכללה בלמעלה משלושים תערוכות חשובות במוזיאונים בארצות הברית, אירופה, יפן ודרום קוריאה. הוא הרצה רבות ברחבי העולם וכתבות פרי עטו הופיעו במגוון מגזינים וכתבי עת, בהם American Craft, Fiber Arts ו-Surface Design Journal. עבודתו של זליג נכללת באוספים של מוזיאונים ואוניברסיטאות, כמו גם באוספי אמנות פרטיים ותאגידיים ברחבי העולם.

www.warrenceelig.com

Carole Lyles Shaw born 1948, Baltimore, Maryland

Carole Lyles Shaw's work has evolved over many years as she explored and learned about various media. She began her career as an artist in the 1970s with writing, photography, and printmaking. She was inspired to begin making art quilts in 1990, and now works by blending various media to achieve the depth, transparency, and layers of meaning that she wants each work to express. Currently, Shaw creates multi-layered collages that combine acrylic painting, mono-printing, stenciling, stitching, and digital transfers on hand-made papers and textiles.

As a contemporary African-American artist, Shaw joyously lives and works at the nexus of multiple worldviews and cultural legacies. In her life and artwork, she celebrates pluralism, dynamic complexity, and paradox. At its core, her work draws on Sub-Saharan West African aesthetics and organizing principles of repetition, discontinuity, mirroring, and *minkisi* (spiritual meanings within the work to be interpreted by the viewer and the artist). This is only one of the vocabularies that Shaw uses in her work. Other influences are traditions as diverse as the work of African-American and contemporary Sub-Saharan African painters and printmakers of the twentieth and twenty-first centuries, the Western European Bauhaus painters and weavers, abstract modernism, cubism, impressionism, and new millennium technology and popular culture.

Shaw's work is in the permanent collection of the Rocky Mountain Quilt Museum, Golden, Colorado, and appears in numerous publications, including *American Quiltmaking, 1970-2000*, *Spirit of the Cloth*, and *Artquilts and Quilts Today: A Living Tradition* by Robert Shaw of the Shelburne Museum.

www.carolelylesshaw.com

كارول لايلز شو مولودة عام 1948، بالتيمور، ميريلاند

تطورت أعمال كارول لايلز شو على مدى سنوات عديدة استكشفت من خلالها وسائل الإعلام المختلفة وتعلمت عنها. بدأت حياتها المهنية في السبعينيات كفنانة في الكتابة والتصوير والطباعة. وقد استوحت البدء في صناعة الألف الفنية عام 1990، وتعمل الآن على دمج وسائل الإعلام المختلفة لتحقيق العمق والشفافية وطبقات المعاني التي تود التعبير عنها. تقوم شو حالياً بتجميع متعدد الطبقات للرسم الأكريليكي، والطباعة الأحادية، والسنتسيل، والخياطة، والتحويل الرقمي على الأوراق والمنسوجات المصنوعة يدوياً.

كفنانة أفريقية أمريكية معاصرة، تعيش شو وتعمل بسعادة في التجمع العالمي لوجهات النظر المتعددة والموروثات الثقافية. وتفتخر بالتنوع والاختلافات والمتناقضات الحيوية في حياتها وأعمالها الفنية. يعتمد جوهر أعمالها على جماليات صحراء غرب أفريقيا والمبادئ التي تنظم التكرار والانقطاع، وهو ما يعكس "المنكيسي" (المعاني الروحية في العمل الذي يتم تفسيره من قبل المشاهد والفنان). هذا واحد فقط من المفردات التي تستخدمها شو في عملها. هناك تأثيرات أخرى وهي التقاليد المتنوعة مثل أعمال الرسامين الأفارقة الأمريكيين والرسامين المعاصرين من جنوب الصحراء والنقاشين من القرنين العشرين والحادي والعشرين، والرسامين والنساجين من "باوهاوس" في دول أوروبا الغربية، والحداثة التجريدية، والتكعيبية، والانطباعية، والتكنولوجيا والثقافة الشعبية للألفية الجديدة.

توجد أعمال شو في المجموعة الدائمة في متحف الألف في روكي ماونتن بمدينة جولدن بولاية كولورادو، وتظهر أيضاً في منشورات متعددة بما فيها "صناعة الألف الأمريكية 1970 - 2000"، و"روح الملابس" و"الألف الفنية وألف اليوم: تقليد حي" من قبل روبرت شو التابع لمتحف شلبورن.

www.carolelylesshaw.com

كارول لايلز شو، مولودة عام 1948، بالتيمور، ميريلاند

عבודتها של كارول لايلز شو התפתחה לאורך שנים רבות שבמהלכן חקרה ולמדה מגוון אמצעי תקשורת. היא החלה את הקריירה כאמנית בשנות ה-70 בכתובה, צילום והדפסים. ב-1990 החלה ליצור עבודות טלאים אמנותיות, וכיום היא ממוזגת בעבודותיה מגוון חומרים להשגת עומק, שקיפות ורבדים של משמעות שהיא רוצה שכל אחת מהעבודות תבטא. כיום יוצרת שו קולאזים רב-שכבתיים המשלבים ציור באקריליק, הדפס מונו-פרינט, שכפול, תפירה והעתקה דיגיטלית על ניירות עבודת-יד ובדים.

כאמנית אפרו-אמריקאית מודרנית, שו חיה ויוצרת בחווה בצמתים של השקפות עולם ומורשות תרבותיות רבות. בחייה כביצירות האמנות שלה, היא מהללת פלורליזם, מורכבות דינמית ופרדוקסים. בבסיסה, יצירתה שואבת מהאסתטיקה של מערב אפריקה שמדרום לסהרה ועקרונות מארגנים של חזרות, אי-רציפות, שיקוף ומינקסי (משמעויות רוחניות ביצירה המפורשות על ידי הצופה והאמן). זהו רק אחד מאוצרות המלים שבהם משתמשת שו בעבודתה. עם ההשפעות האחרות נמנות מסורות מגוונות, כעבודות של אפרו-אמריקאים וציירים ואמני הדפס אפריקאים מדרום לסהרה, בני המאה העשרים והעשרים ואחת, וציירים ואמני הדפס ממערב אירופה, שיוצרים בסגנון הבאוהאוס, מודרניזם אבסטרקטי, קוביזם, אימפרסיוניזם, וטכנולוגיית מילניום חדשה ותרבות פופולרית.

עבודותיה של שו נכללות באוספים קבועים של ה-Rocky Mountain Quilt Museum, גולדן, קולורדו; וכן, ראו אור במספר רב של פרסומים לרבות ב-American Quiltmaking 1970-2000, Spirit of the Cloth-ב, וב-Artquilt and Quilts Today: A Living Tradition.

www.carolelylesshaw.com

Carole Lyles Shaw

Flowers for Jazz Women: Sassy Red Shoes #1, 2010. Cotton, 37 x 39 in. Courtesy of the artist, Sarasota, Florida

קארול ליליז שו

זهور سيدة الجاز: ساسي رد شوز #1, 2010. Cotton, 94 x 99.1 cm. יאזן מן الفنان، سارساتا، فلوريدا

קרול ליליז שו

פרחים לנשות ג'אז: נעליים אדומות חצופות #1, 2010. כותנה, 94 x 99.1 ס"מ. באדיבות האמנית, סרסוטה, פלורידה

Ethel Stein born 1917, New York, New York

Born in 1917, Ethel Stein attended the Hessian Hills School in Croton-on-Hudson, New York, where she was taught woodworking by Wharton Esherick and painting by George Biddle. She later studied sculpture with Chaim Gross and design with Josef Albers. Ultimately she took up weaving, befriending famed textile artists Lenore Tawney and Mary Walker Phillips.

As of 2009, Stein was still weaving every day in her Westchester County studio, alternating between geometric abstraction and figurative imagery, and between vivid color and a subdued palette of black, white, and gray. Her work has been described as modern, yet "informed by her deep understanding of textile history, weave structure and loom technology, honed during the time she spent as a researcher at the Cooper-Hewitt and Metropolitan museums, analyzing rare old textiles in the collections."

Stein's work has been exhibited at the Art Institute of Chicago, Illinois; the Metropolitan Museum of Art and Cooper-Hewitt National Design Museum, both in New York City; the Katonah Museum, New York; and the Textile Museum in Washington, D.C., to name a few.

ايثل شتاين مولودة عام 1917، نيويورك، نيويورك

ولدت ايثل شتاين عام 1917، ودرست في مدرسة هيسيان هيلز في كروتون في هدسون بنيويورك حيث تعلمت النجارة على يد وورتون ايشريك، والرسم على يد جورج بايدل. درست لاحقا النحت مع حايم جروس والتصميم مع جوزيف ألبيرز. في نهاية المطاف، تناولت الحياكة وتصادقت مع الفنانين النساجين المشهورين لينور تاووني ووالكر فيليبس.

اعتبارا من عام 2009، كانت شتاين لا تزال تعمل في الحياكة كل يوم في الاستوديو الخاص بها في مقاطعة وستشستر، بالتناوب بين التجريدية الهندسية والصور الرمزية، وبين الألوان الزاهية والمزج الهادئ للأسود والأبيض والرمادي. وقد وصفت أعمالها بالحديثة، وقد "شحذت علمها وفهمها العميق لتاريخ النسيج وتركيبه الحياكة وتكنولوجيا النول، أثناء الوقت الذي أمضته كباحثة في متاحف كوبر هيويت ومتروبوليتان، حيث قامت بتحليل المنسوجات القديمة النادرة في مجموعاتها".

عُرِضت أعمال شتاين في معهد الفنون في شيكاغو، إلينوي، وفي المتحف البلدي "المتروبوليتان للفنون وتصاميم كوبر هيويت القومية" وكلاهما في مدينة نيويورك، وفي متحف كاتونا في نيويورك، وفي متحف النسيج بواشنطن D.C.، وهذا بعض من كثير.

אתל סטיין ילידת 1917, ניו יורק, ניו יורק

אתל סטיין נולדה ב-1917. היא בוגרת תיכון Hessian Hills בקרוטון-און-האדסון שבניו יורק, שם למדה עיבוד עץ אצל וורטון אשריק (Wharton Esherick) וציור אצל ג'ורג' בידל (George Biddle). מאוחר יותר למדה פיסול אצל חיים גרוס (Chaim Gross) ועיצוב אצל ג'וזף אלברז (Josef Albers). בסופו של דבר בחרה באריגה, והתיידדה עם אמניות הטקסטיל הידועות לנו טוני (Lenore Tawney) ומרי ווקר פיליפס (Mary Walker Philips).

החל ב-2009 אורגת סטיין מדי יום בסטודיו שלה שבמחוז נְסְטִיצִיסְטֵר, ועוסקת לסירוגין באבסטרקציה גיאומטרית בדימויים פיגורטיביים, צבעים שקטים ופלטתה של שחור, לבן ואפור. עבודתה תוארה כמודרנית, אך "מושכלת, הודות להבנתה העמוקה את תולדות הטקסטיל, מבנה המארג וטכנולוגיית נולים, ידע שצברה במהלך התקופה שבה פעלה כחוקרת במוזיאונים Cooper-Hewitt וה-Metropolitan, ולמדה את אוספי הטקסטיל הישנים והנדירים."

עבודותיה של סטיין הוצגו בין השאר ב-Art Institute of Chicago, אילינוי; ב-Metropolitan Museum of Art; וב-Cooper-Hewitt National Design Museum שניהם בעיר ניו יורק; ב-Katonah Museum בניו יורק; וב-Textile Museum בווישינגטון די.סי.

Butah, 2011. Dyed warp and damask, 87 x 73 in. Courtesy of the artist and browngrotta arts, Wilton, Connecticut

בוֹתָה, 2011. قماش داماسك مصبوغ،
185.4 x 221 سم. ياذن من الفنان
والفنون في براونغوتا، ويلتون، كنتاجت

בוֹתָה, 2011. צביעה באמצעות פיתול, אריג
דמשק, 185.4 x 221 ס"מ. באדיבות האמנית
Browngrotta Arts, וילטון, קונטיקט

Consuelo Underwood born 1949, Sacramento, California

Consuelo J. Underwood has exhibited and lectured nationally and internationally. Her work is in the permanent collections of the Smithsonian American Art Museum, Washington, D.C.; the Museum of Arts and Design, New York City, the National Hispanic Cultural Center, Albuquerque, New Mexico; the Oakland Museum, California; and the Mexican Museum, San Francisco, California. Her contributions to the contemporary Chicano and fiber art movements have been referenced in multiple critical publications.

Underwood was born in Sacramento, California, and received her Bachelor and Master of Arts degrees from San Diego State University (California). She went on to become head of the fiber/textile program at San Jose State University (California), in the Spatial Area in the School of Arts & Design. In 2009 she withdrew from academia to focus on creating work that "reflects the quiet beauty that permeates the Americas still, in spite of the last five hundred years."

www.consuelojunderwood.com

קונזוילו אנדרווד מולודה 1949 עמ סكرامنتو، كاليفورنيا

عرضت كونزويلو ج. أندروود وحاضرت محليا ودوليا. تعرض أعمالها في المجموعة الدائمة في متحف سميثسونيان للفنون الأمريكية في واشنطن D.C.، وفي متحف الفنون والتصميم في مدينة نيويورك، وفي المركز الثقافي الهسباني الوطني في ألبكويركو في نيو مكسيكو، وفي متحف أوكلاند بولاية كاليفورنيا، وفي المتحف المكسيكي في سان فرانسيسكو، كاليفورنيا. وقد ذكرت مساهماتها في حركات الفن النسيجي المعاصر و التشيانو في منشورات هامة متعددة.

ولدت أندروود في سكرامنتو، كاليفورنيا، وحصلت على درجتي البكالوريوس والماجستير في الآداب من جامعة سان دييغو (كاليفورنيا). وتابعت لتصبح رئيسة لبرنامج الألياف/النسيج في جامعة سان خوزيه (كاليفورنيا)، في المنطقة الفضائية (Spatial Area) في كلية الفنون والتصميم. في عام 2009 انسحبت من الأوساط الأكاديمية لتركز على خلق عمل "يعكس الجمال الهادئ الذي لا يزال يملأ الأمريكتين، بالرغم من الخمسمائة سنة الماضية".

www.consuelojunderwood.com

קונסואלו אנדרווד ילידת 1949, סקרמנטו, קליפורניה

קונסואלו ג'יי. אנדרווד הציגה את עבודותיה והרצתה ברחבי ארה"ב ומחוצה לה. עבודותיה נכללות באוספים הקבועים של Smithsonian American Art Museum, ושינגטון די.סי.; ב-Museum of Arts and Design, בעיר ניו יורק; ב-National Hispanic Cultural Center, אלברקקי, ניו מקסיקו; ב-Oakland Museum, קליפורניה; וב-Mexican Museum, סן פרנסיסקו, קליפורניה. תרומותיה לתנועות אמנות הציקנו* והסיב המודרניות אוזכרו במספר רב של פרסומים חשובים.

אנדרווד נולדה בסקרמנטו, קליפורניה, והיא בעלת תואר ראשון ושני באמנויות מאוניברסיטת San Diego State (California). לימים, שימשה ראש התוכנית לסיב/טקסטיל ב-San Jose State University (California) ואמנויות תלת-ממדיות, ב-School of Arts & Design. ב-2009 עזבה את האקדמיה כדי להתמקד ביצירה ש"משקפת את היופי השקט שממשיך לפעפע ביבשות אמריקה, למרות חמש מאות השנים האחרונות."

www.consuelojunderwood.com

* אמנות מקסיקנית-אמריקאית

Workers Unite! Flag, 2009. Woven silk fabric and cotton bandanas, 29 x 12 in. Courtesy of the artist, Cupertino, California

العمال يتحدون! علم, 2009. قماش الحرير المحاك والطواقي القطنية،
30.5 x 73.7 سم. ياذن من الفنان، كوبرتينو، كاليفورنيا

פועלים התאחדו! דגל, 2009. בד משי ארוג ומטפחות ראש מכותנה,
30.5 x 73.7 ס"מ. באדיבות האמנית, קופרטינו, קליפורניה

Consumer Flag, 2010. Contemporary fiber, 96 x 24 in. Courtesy of the artist, Cupertino, California; and Craft in America, Los Angeles, California

קונסומר פלאג (علم المستهلك) 2010
الألياف المعاصرة، 61 x 243.8 سم. ياذن من الفنان، كوبرتينو،
كاليفورنيا، والحرف في أميركا، لوس انجلوس، كاليفورنيا

דגל הצרכנים, 2010. סיב מודרני, 61 x 243.8 ס"מ. באדיבות האמנית,
קופרטינו, קליפורניה; ו-Craft in America, לוס אנג'לס, קליפורניה

Acknowledgments Washington, D.C. Claire D'Alba – Curator • Theresa Beall – Registrar • Marcia Mayo – Senior Editor • Sally Mansfield – Editor • Amanda Brooks – Imaging Manager **Jerusalem** Rachel Leslie – Cultural Affairs Officer • Vin Traverso – Public Diplomacy Officer • Jerome Sherman – Public Diplomacy Officer • Jeries Mansour – Photographer • Michael Longhauser – General Services Officer • Haifa Siam – Arabic Translation • Hassna Dajani – Arabic Translation • Ita Israely – Hebrew Translation • Adi Perry – Hebrew Translation • Ibtihaj Amad – Program/Grant Support Secretary • Suzan Namdari – Senior Cultural Affairs Specialist • Ibrahim Abu Daamous – Facility Maintenance • Motasem Yassine – Facility Maintenance **Vienna** Nathalie Mayer – Graphic Designer

شكر وتقدير واشنطن D.C. كليير دي البا – إشراف • ثيريزا بيل – أمينة سجل • مارسيا مايو – محرر أعلى • سالي مانسفيلد – محررة • أماندا بروكس – مديرة التصاوير القدس ريتشيل لزي – مسؤولة الشؤون الثقافية • فين ترافيرسو – مسؤول الدبلوماسية العامة • جيروم شيرمان – مسؤول الدبلوماسية العامة • سوزان نمري – مستشاره للشؤون الثقافيه • ابتهاج العمدة – دعم البرامج/المنح • جريس منصور – مصور • مايكل لونغوسر – مسؤول الخدمات العامة • ابراهيم ابو داموس – صيانة المرافق • معتصم ياسين – صيانة المرافق • هيفاء صيام – الترجمة • حسناء الدجاني – الترجمة **فيينا** ناتالي ماير – مصممة جرافيك

תודות וושינגטון די.סי קלייר דיאלבה – אוצרת • תרסה ביל – רשמת • מרשה מאיו – עורכת בכירה • סאלי מנספילד – עורכת • אמנדה ברוקס – מנהלת הדמיה **ירושלים** רייציל לזלי – נספחת לענייני תרבות • וין טראברסו – נספח לענייני דיפלומטיה ציבורית • ג'רום שרמן – נספח לענייני דיפלומטיה ציבורית • סוזן נאמרי – עוזרת נספח תרבות • איבטיהאג, עמאד – סיעת לענייני תוכניות/מענקים • גריס מנסור – צלם • מייקל לונגהאוזר – נספח לשירותים כלליים • איברהים אבו דאמוס – תחזוקה במתקן • מוטאסם יאסין – תחזוקה במתקן • איטה ישראל וועדי פרי – מתרגמות **וינה** נטלי מאייר – מעצבת גרפית

Published by ART in Embassies
U.S. Department of State, Washington, D.C.
November 2013